

*mely szét-szétfröccsen a lépteitől. Mindezért
szívből letesz a vitáról középtávon. Ma nincs
egyéb dolga sürgető, mint addig sétálni,
míg a combját a fájdalom fenékig át
nem járja. Megy hát, a fájdalomig, és tovább,
kezét imára kulcsolva hátul. Majd meg far-
zsebébe dugva, tompora mintha két ököl,
s a rímet előre unva, körre kvázi kör,
no és persze mint az óra, mely éppen magát
húzza föl. Jobbról balra. És persze istentől
sem igen támogatva, pusztá szerelemből.*

